

העורבים והקוברה

מסיפורי פנצ'טנטרה (משלי הודו עתיקים)

איך להגן על הצאצאים שלהם.
הם החליטו לבקש עצה של תן מוכר

להם, שחי בסביבת עץ הבאניין.
סיפרו לו את הבעיה שלהם ושאלו
מה לדעתו ניתן לעשות.

זוג עורבים בנה קן בענפי עץ באניין
גדול. ביצי העורבים עמדו להיבקע
בזמן הקרוב. בינתיים לרגלי העץ
מצא לו מאורה נחש קוברה שחור.
הנחש ידע לטפס על העץ והוא יכול
היה לטרוף את גוזלי העורבים
כשאלה יבקעו מהביצים.
העורבים דאגו מאוד. הם לא ידעו

והתן הציע להם תוכנית פעולה:

"עופו לעיר הבירה של הממלכה
וחיפשו בית או חצר של מישהו
עשיר במיוחד, אך גם לא מקפיד
בחומרת יתר על חפציו. חפשו דבר
מה יקר במיוחד ונסו לחטוף אותו,

"ידידי" אמרו לו "מסוכן עכשיו לחיות

על העץ שלנו. אנא אמור לנו מה
לעשות כדי להגן על הגוזלים שלנו
מהנחש. לא נוכל עכשיו כבר לעבור
למקום אחר כי הגוזלים יבקעו
בקרוב."

"אל תוותרו" ענה להם התן
הערמומי "בתבונה ובתחבולה ניתן
לגבור אפילו על אויבים חזקים."
"אז אנא, ספר לנו מה נוכל לעשות
ואיך נוכל להשמיד את נחש
הקוברה השחור והמאיים."

אבל כך שהשומרים יראו שאתם
עושים זאת."

והתן המשיך "אתם צריכים לעוף
לאט עם החפץ הגנוב, כדי
שהשומרים יוכלו לעקוב אחריכם.
חזרו לעץ הבאניין וזרקו את החפץ

סמוך למאורת הנחש הקוברה
השחור. כשהשומרים יגיעו לשם
יראו את הנחש הם יהרגו אותו."
העורבים הודו לתן והחליטו לבצע
מיד את תוכניתו. כשעברו מעל
העיר ראו קבוצת נשים מבית
המלוכה שהתרחצו באגם. בגדי
הנשים שכבו על החוף ושם גם
מונחים היו חפצי זהב, אבני חן
ופנינים. שומריו המלך עמדו ושמרו
על הבגדים והחפצים. העורב ירד
בפתאומיות, חטף מחרוזת יהלומים

והתחיל לעוף אתה באיטיות בכוון
עץ הבאניין.

השומרים עם מקלות בידיהם
התחילו לרדוף אחריו.

העורב הפיל את מחרוזת היהלומים
מול פתחה של מאורת הנחש, כפי

שתוכנן. נחש הקוברה השחור ישן
בפנים וכששומרי המלך הגיעו לשם
הוא התעורר ויצא מהמאורה לראות
את סיבת הרעש. הוא התקיף מיד
את השוטרים אך הם התנפלו עליו
בכוח במקלות ואבנים והרגו אותו.
השומרים חזרו עם המחרוזת אל
נשות המלך הרוחצות והעורבים,
שמחים שהתפטרו מנחש הקוברה,
המשיכו לחיות בקן בשלום.